

Prologus secundus libri primi

ut propter generalē modū quo oīum honorū auctor singulariter est ipse iesus in his que bona sūt: in hoc libro singulariter ipsi iesu reddat gloria: mihi autē omnis imputetur defectus: qui ipsum ut ē cognoscere non ualeo: & quātū imittere se uult: ex mea malitia non recipio. Et illud quod imisit: & cōtire me fecit: sentire nō potui: & q̄ potuisse sepe quod exprimere nō possum impidente deordinatiōe omisi ita q̄ apte cognosco q̄ cū defectibus m̄ltis protuli quod iesus ipse sine defectu suggestus: & ex malitia uasis multū infici quod mens imisit. Et ego miser instrumentū multū icōpetes multam contumeliam feci spiritui iesu p̄ncipali auctori. unde sicut de aliis beneficis suis magis timeo me sibi facere contumeliam q̄ eius gloriam manifestare presumā. Idcirco at mee ifelicitatis historiā i repugnando beneficiis iesu & sanctorū adiutorio personarum & aliorū spiritualia nō tacuerim beneficia mihi indubitatē expēta ut omnis p̄sens & futura natio recognoscat apte q̄ nunq̄ fui nisi ipugnat or gratie iesu christi. Et q̄ aliorum sanctitate post suum meritū p̄ius iesus uidens me ex malis meis suam prouocare iulitiā: occasionē sup̄ me misericordiam suā effūdēti prouidit: pp̄ quod nunq̄ ali quā suam cognitionē & imputationem uirtuosā ac mirabilem in me facere uoluit nisi p̄us me faceret subiici per meritum & sui spiritus lēmentū aliqui persone despēcte. Et quidē iuste. hā illud modū cum quod mihi uideſ maximum quo imixtus fui uanitati scientie huius status: monuit me nō illustrari debere a iesu: cuius ē cū simplicibus sermo: n̄ si prius sanctā simplicitatē xp̄iane sapientie cum uenitūmis discipulis colubine simplicitatis spiritus iesu xp̄i addiscerē. maxime cum in erroribus suis tēponis ut ista patet stultū faceret iesus phariseorū p̄sistere hodie cathedre p̄cipiat. Protestor autē q̄ multa que me fecit sentire uerissima fore spiritus piissimi iesu christi maxime de excellentiis sue humanitatis & sue m̄fis sanctissime & de imensis doloribus tā sui sanctissimi cordis q̄ corporis q̄ etiam de icognita mūdo intimatiōe sui ad nos: & nostri ad ipsū: & de conexiōe operū nostrorū ad sue charitatis iestabilē actū & hītū: & de multis similibus nō fui ausus scribere i illa altitudine i qua ipse benedictus iesus me faciebat cōstire: timēs ne erro nō caperētur ab ingeniis igrossatis nimia ibuitio ne paganice uanitatis: q̄ fortissime claudit ostiū in tellectus ad sublimia n̄e fidei sacramēta: & affectū reddit iſpidū ad ipsa mādata: & effectū facit qua si nullū ad debite imitāda i studētibus circa talia ēt uiris religiosis: quod sepe cū multogemitu expi mur. Vbi ergo lector p̄spexerit pulchritudinē iesu in docta manu depingi. nō mihi irascatur malo p̄etori sed oret candore lucis eterne iesu suā clarificare & decorare sentētiā: & mihi peccatori concedere ueniā culpā ueraciter cōfitēti. Hūc at librū arborē crucifice uite iesu cēsui nominādū. quē i qnq̄ libris siue uoluminibus isto mō dīfixi. ut p̄mus liber radicē arboris cōtineat: cōpiēs ab eterna ge-

neratiōe iesu de p̄e. usq; ad gaudiosā nobis tēpō talē nativitatē ex mīte. Secundus liber erigit huius sacre arboris stipitē: incipiēs a circūcisione iesu usq; ad māifestationē iōius p̄ testimoniu p̄cursoris. Tertius explicat huius arboris ramos i uittuoso p̄dicatiōis decursu iesu & electo discipuloḡ cetu: incipiēs a loāne baptista usq; ad igrēslū ipsius i scām ciuitatem hierusalē i die palmarē: i qua p̄ nobis se deo p̄i obtulit holocaustū. Quartus cōsumat huius felicis arboris fūmū: ponēs iesu & sue reuendissime m̄fis uirtuosū passiōis cōflictū & gloriōsissimū regnū: incipiēs a regio igrēslū iesu i hierusalē usq; ad gloriōsā assūptiōem regine celi i hierusalē supnā. Quintus & ultimus est de multiplici huius sacre arboris fructu i m̄l titudine fidelis prolis ex gētili ecclesia sibi de nouo martyrio copulata. & p̄tēdit usq; ad eternū sp̄osalitum beatificate uniuersalit̄ huane nature. Attēde nūc lector q̄ q̄ hos uersiculos mihi m̄l tiplicauerim: ut sepe idēm opus sub diuersis rōnibus saporat̄: idcirco ī cōponēdo librū p̄les i unū capl'm coartaui: maxime in quarto libro q̄ fuit p̄mo scriptus quo ad passionis tractatū: q̄ me credebā ut dictum est parvulum fasciculū cōpilare ut ibi patet. adhuc: q̄a quasi p̄ modū expositiōis breuis sic icipiūt plura capl'a passiōnis: hoc fuit qn̄ & cēta. Similitē & i secundo libro in duobus ultimis capl's octo inchoau i uersiculos quattuor i quolibet eogr̄. Oia at capl'a & uersiculi inferius describuntur. Et ubi p̄les uersiculi uirgulīs cōiungunt̄: signū ē q̄ i unū capitulū sūt refecti. Et ubi uideſ mihi q̄ articl'i fidei m̄ideat marie capl'orum: eos declaro cū erroribus reprobatis breui uebo scripture. An secundo capl'o p̄mi libri uenies ubi sūt oēs articl'i dimitatis: & i ultimo eiusdē libri ubi sūt oēs huānitas. Si qd̄ i isto libro ut dictū quod appareat repugnare ueritatibus quas i explanatiōe articuloḡ & cōfutatiōe errorē cōtrarioḡ edixerim: sciat qnq̄ legerit ul̄ ab alio hic fuisse appositū: uel a me p̄ fauertētā: & p̄ defectū debite examinatio nis pp̄ breuitatē téporis fuisse platū. Et iō ex nūc plene reuoco oē illud quod sc̄a romana eccl̄ia p̄di etis repugnare iudicauerit. Cuius correctiōi solius tñ me & librē submitto: & pleno corde & aperto ore p̄fiteor fidē eius & p̄ eius zelo huius librū labōrē me fecit assumeſ sp̄us iesu xp̄i. Et nullus p̄sumat i hoc libro aliqd̄ imitare: uel ipsū occultare: ul̄ quo mólibet ipedire: qn̄ pure & itegre sacrosācte sedi ap̄lice emēdādus ul̄ approbādus celerē p̄fret. An quā plene & itegre suā sc̄issimā auctoritatē trāffūdit oīpotēs rediutor deus hō xp̄s iesus cui librum cōmitto: qui de sc̄ipo ipsum ut sp̄ero cōpilabit p̄ spiritū suū dictū.

Explicit p̄mus plogus. Incipit secundus.
Tu uio ego iā nō ego: uiuit uero in me xp̄s. Quod at uiuo i carne: i fide uiuo filii dei q̄ dilexit me & tradidit semetipsum p̄ me Nō abiicio grām dei. Paulus ap̄l'us uerus xp̄i imitator īmo iā p̄ grām q̄si xp̄s factus ad Gala.xi. premissa uerba de se scribit: q̄ uitinā nos uerificaremus

Prologus secundus

in nobis: ut p a m o r e x p s e c c u m i s . **Q**ue uerba b t t u s
Dionysius de dñis noibus cap'lo de amore adduc-
ces ait sic. **E**st át amor dñis extasim faciens & nō
suius sui ipsoe: eē amatores sed amádorē: pp quod
paulus magnus i cōtinentia dico charitatis diuini
amoris fēs participas ait: **V**iuo ego &cetā. tanq; si
amati uiuēs uita ualde diligibili-hec Dionysius. **E**x
talis át eē dicta extra se facies: unū uiri spūales dicūt ex
tatici. i. extra se fēi dēu consideratēs i oibul & n̄ semet
ipsoe. **E**t hec dicit ipse Dionysius facere amore diuini
nū i aia cū dicit: & nō sinit suipſorum eē amatores
sed amádorē. **A**mádē át amore extatico sūt solum
psone dñe: pf: filius: & spūs sanctus: **Q**ue tres pnt
i cludi i hoc noīe: xps q̄ iterptat̄ unctus. In quo in-
telligit̄ ungēs p̄: unctio spūs scūs: unctus xps hō
Et iō qcqd̄ eamádū i xpo i cludit̄. **Q**uod dionysius
attribuit paulo dicēs eu factū magnū i cōtinētia di-
uini amoris. **E**t ondit̄ eu extra se factū cū dicit. di-
co charitate participas: q̄si diceret totus trāsforma-
tus i dēu. **V**iuo ait ego iā nō ego. i. deus factus per
amorem loquor ut deus. **Q**uod ét dicit paulus co-
ritiis. An expimērū q̄ritis eius q̄ i me loqtur xps?
Vide ergo q̄ amor extaticus duo supponit. i.eē
nature mere: qa q̄fecta ē ab hoc extrahit: & eē ḡre
i quātū itroducit i tāto gradu: ut aia potius xpm ē-
tiat q̄ seipsā. **E**t ut possis cognoscere quale ē illud
eē quo efficimut xpsi: cōsidera tuū eē nature quo co-
gnoscis te ipsum quod quantū ad pñs ex quattuor
cognoscit̄ & ondit̄. **V**ia Generatiōis. Nuttiōis
Familiaris allocutiōis. **E**t uitalis habitationis.
His q̄ttior mōis ondo tibi itimitatē tui eē i xpo
Nā i generatiōe tuū eē ex gēitoribus ē ex eo quod
ē eis supfluū: proli át necessariū. Isto mó uerius te
genuit xps q̄ p̄ tuus. **N**ā p̄ tuus genuit te ex suo
semine quod ē i eo ex supfluo nutriti ad mi-
nus secūdū partē: sed xps nō genuit te ex suo super-
fluo: sed ex toto semetipso: qa ex morte eius i qua-
seipſū totū dedit: generatus in esse ḡre xpianus fa-
etus es: dicēte paulo. **Q**uicūq; baptizati estis i xpo
iesu in morte eius baptizati estis. **E**t ad Colo. Con-
sepulti estis xpo p baptismū eius i morte. **E**t iterū
Quicūq; baptizati estis: christum induistis. **E**t ii.
ad Corith. v. **X**ps p oibus mortuus ē: ut q̄ uiuūt iā
nō sibi uiuat̄: sed ei q̄ p oibus mortuus ē. **V**ides
ergo q̄ ex toto xpo nō ex eius supfluo generatis i
baptismo. **S**i át totus xps i te trāit ut sis xpianus:
ergo pfectus xpianus i eē ḡre ē uere xps. **O**bliu-
scere igit̄ uilitatē illius eē quod a parētibus accepi-
sti: & trāsi i illud diuinū eē quod i xpo meruisti. im-
mo uerius xps tibi meruit. **S**ecūda uia ē ex nu-
tritiōe: qm̄ ex eisdem sumus ex qbus nutritur. un-
de qa de terrenis nutrit̄ nfm eē: cōcludit̄ q̄ de ter-
ra sumus. **S**ed nota q̄ postq̄ xps i baptismo te ge-
nuit: nutritre te uoluit: & uere de illo te nutrit: & nō
de alio de quo te genuit: q̄ de ipso te nutrit. **E**go
inq̄ sū panis uiuus q̄ de celo descēdi: ad nutritiēdū
i illud quod genuit: qa caro mea uere ē cibus: & sā-
guis meus uere ē potus. **Ioā. vi.** **O** q̄tū ē hec cogita-
re: nā ut dictū ēt i baptismo p ḡram generant̄ no-

uus xps. Ita in altaris sacrificio reficeris & crescis non
uus xps: ut cibus uete conueniat greci. O anima deuota
plögä tibi istu gustu xpj conuiui: & crescas magnus
xps: sicut peccatores plögä iniquitate sibi & sunt ma-
gnus diabolus. Quod ut in te non sit gusta & uide
q[uod] suauis est xps. na dicit de sui cibi suauitate: Quia
edictum me adhuc esuriet. Et quod bibut me adhuc sitiēt.
Ex tua uia. s. ex familiaris allocutiōe cognoscis ge-
nus tuu: q[uod] alias nescires q[uod] es usq[ue] unde essem nisi
crederes aliis: q[uod] sepe sunt medaces. Iste dicit tibi. s. p[ro]p[ter]e
filius meus es tu: & mihi ego genui te. Et alii latentes:
tantu attinet mihi: & eis credis. Crede ergo ueritati
xpo q[uod] nec fallit nec fallitur. Et licet i familiaribus lo-
cationibus xps no[n] potest se tibi o[mn]i modo parere & ami-
cione nunc preme: nunc matre: filiu: fratrem: sororem: ami-
cū: sp[irit]u regi: dominu: thesauro tuu: & multis talib[us].
attende in ubi supius perfectis loqu[er]it: q[uod] plus q[uod]
predicta oia sonet inestimabiliter cu[m] dicit. Ego sum
uitis uera & uos palmites. Ioannis. xv. Et nota que
differetia est inter uitę & palmite: & q[uod]ta itimitas utri-
usq[ue]: & uidebis clare q[uod] xps dicit tibi q[uod] ipse est ma-
gnus xps: & tu es parvus xps i ipso uiuens & isertus
& ab ipso absconditus cōburēdus. Itē dicit Mat. xiii. Si-
milia factū est regnum celorum fermēto quod acceptum
mulier abscondit i farne satis tribus donec fermēta
tu est totū. Ista mulier est dīna scriptura tria fata sūt tres
populi. s. hebrei: greci: & latini: cōparādo ad totam
ecclesiā quā ipse quo ad electos totā i se conuerit.
Cōparādo uero ad quālibet animā: tria fata sunt
tres potētie aie: siue tres modi uite i hoie. s. rōnabili-
s: sensibilis: & uegetabilis. Ip[er] xpi persona carnata hic
ab ipso uocat fermētu quod i hoie mittit q[uod]n[on] per
baptismū regenerat. Et si tu dimittas eum facere
istud bñdictu fermētu totū te uult fermētare: ut si-
cut tu fuisti aīal de tra frenus: sic sias xps spūal de
celo celestis. Mō naturā fermēti nota i pastu: q[uod]a ca-
or fermēti totā pastā sic i naturā suā cōuertit ut to-
ta dici possit & uerū sit fermētu: q[uod]a de qlibet p[ar]tia il-
luis parte p[ot]er fieri fermētu ad alia pastā fermētādā
Nescio quod aliud i similitudibus corporalibus exp̄issi
us possit dici ad omnidēdu quod tu totus trāsis i xpm
& ipse tu si uere diligis eū p[er] amorē extaticū ut a
ceipio trāscas in ipsū. Quā familiarit̄ & exp̄is̄ lo-
quac̄ de unioē nr̄i ad ipsū: & ipius ad nos lege ser-
monē diei iouis post cenā. Io. xiii. capl. o. & ultra
& si spūs scūs te duxerit ad intellectum xpi i illo ser-
none tiere amor ipius i te erit extaticus siue exta-
ticum facies sic supra i auctoritate dionysii: audisti de
aulo. De q[uod]ta uia. s. de hitatōe attende q[uod] q[uod]a sumus
tra: iō i tra salubrit̄ hitamus. nā i aq[ue] submergi-
tur i aete suspendimur: i igne cōburimur. i sola tra-
naturali i uiuimus: & q[uod]re: q[uod]a de tra sumus. Sic atēde
q[uod] q[uod]a a xpo es gēita: & de xpo nutrita: & sius iti
nis locationibus te esse xpm docta: i solo iesu h[ab]i-
tare: q[uod]a est tra cui bñdixit dñs q[uod] dat fructū cētesimū. Sit
ego reuestia & portio tua i xpo: & dic. Hec reges
mea i sc̄m seculi. hic habitabo quoniā elegi eā. Si
aut ergo uiuus naturalit̄ nō i igne: nō i aqua nō i ae-
re: sed i illis petis: sic si nō uis spirituualiter mori nō

se habitatio tua & cogitatio in aqua lasciuie: non
in aere vel fumo supbici i igne ardentes auaricie: sed
in terra pmissis optia: quod latet & melle manat & cunctis
generis fructibus. **Hec** est igitur genitio eius uita
& conuersatio: suscepta passio: mors: sepulta: & ad i-
terros descessio: resurrectio & ascensio: & per spiritum sanctum in eccl-
esiis plebis in triplicato. In quibus meditando erit sep-
tus in Christo tua secura hitatio. Et cogitare de istis in quibus
solus est redemptio tua est Iesus consumatus: ut possis dice-
re cum prophetâ Meditatio cordis mei in conspectu tuo sep-
tus dñe adiutor meus & redemptor meus. Ad hanc ut facias
aste per amorem a Christo genitum nutritum & informatum: & ut
sep-
tus possis hitare in Christo: positus est libellus iste: Quem
si uis te Christum settire: iungit cogita cor tuum tenere fixum
& hitare in aliquo ramo huius arboris uite crucifixum
Iesu. Et permitto tibi per uerissimam lucem fidei Christiae: quod
nihil gratius potes facere prius & filio & spiritui sancto: quod in
Iesu bunc Iesu deo hoie totum expeditum est tibi tuum. Et
fac de eo unum myrra fasciculum quod sep-
tus intuber tua
comoret. Et sicut patet in iiscriptis uersiculis: quod pleni
sunt digesti in tractatu libri: quod in isto breui epita-
phio & manuali libello totus decursus omnis creatio
Iesu icipit: per Iesum transiit & in bunc Iesu finit tam in
illis quod de se dicitur. Ap. i. & ult. Ego alpha & omega. Principium
& finis. Et iuste isto bunc Iesu toto facio tibi unum
arboris imaginatiuam: cuius radix est eterna & talis origo: in primo loco durat a principio usque ad illum uersiculum
Ihesus formis pribus. Stipes & erectio huius arboris du-
ratur a pede uersi usque ad illum uer. Iesu perconem audiens
Et est liber. Ramificatio huius arboris icipit a ba-
ptismo Christi per totum decursum uite & predicationis eius: us-
que ad illum uersum. Iesu uigintis redolens. Et est etius liber.
Reductio huius arboris in eum & in arboris summitate est
de Christi exitu de hoc mundo per passionem & mortem: &
de ipsius glorificatione: & resurrectione: ascensione: & spiritu sancti
missione: & gloriose uirginis assumptione. Et icipit ab ultimo
aduentu Ihesu in bethania. Io. xii. & a die palmarum in illo
uersu. Ihesus assello latus. Et finit in illo uersiculo: Ihesus
fons reseratus. Et est virtus liber. Post complectum
arboris est. v. ps: siue quantum liber de fructu huius ar-
boris est in propagatore ecclesie in quo Christus in suis membris
in triplicato & icipit ab illo uersu. Ihesus plenus in triplicato
Et finit post diem iudicij in eterna gloria in ultimo uersu. quod est:
Ihesus finis optatus. Si igitur in pedestalis cor tuum bunc & ple-
ne occupaueris potis dicere cum paulo. Vnu ergo: iam
non ego: i. non sum in me: sed in Christo: & quod nunc uiuo in carne
in oculi mundi: in fide uiuio filii dei. Si autem deus dederit tibi
gloriam in his occupandi cor tuum & non in uanum gloriam
dei receperis felix tu quod cum eodem apostolo letabatur dices: Non
abiicio gloriam dei. Vnu autem hic nota: quod quod ex
erictu huiusmodi studii totaliter transformans in Christum sa-
thanas hoc summe odies tibi tēdet iudicias: ut cum acci-
dia & tedium sepe icipias huiusmodi uersiculos rumi-
nare. Sed hoc per certum cognoscas: quod licet ex nostra ini-
mitate ad bonum: alii cum tristitia & tedium icipiunt: permittit
tibi quod si te uincas & contineas: tristitia tua uertetur in
gaudium: illud sapientia. vi. dñe ihu dñe ipso quod est sapientia prius
cogitata d' illa Iesus est consumata: & quod uigilauerit per illam
quo est securus quoniam dignos scipit circuit quod est etiam in

uiss suis ostendet se illis hilari & in otio prudenter occurrere
illis. **Quattuor** autem primi uersiculi qui incipiuntur. O crux
frutex salutis toties per repeti: quoties in medio
alioz uersiculorum series gustu super omnia desiderande
crucis: ut possis dicere cum sposa in canticis iebriata amo-
re sponsi. Sub umbra illius quem desiderauerat sedi &
fructus eius dulcis gutturi meo. quod tibi & mihi co-
cedat bunc fructus uirginis gloriose Iesus. Amen.
Explicit plogus secundus. **Incipit** liber primus.

Iesus ex patre genitus. Capitulum primus.
Vnde Ihesus audis ex prie genitum. s. omnipotente
deo eterno: & ipse deus omnipotens & eternus sit
caue ne metis tue oculis aliqd carnalis con-
tingentia occurrat: quoniam potius colubino & aglino ita
tu simper credere: ac proprieitate contemnere: quod in illa super-
summa super infinita & super ineffabilem dinitatem est unitas eten-
tie & subiectus: & trinitas personae & suppositorum: quod per
sonae his nominibus propriis exprimitur: prius filius spiritus sanctus
quaque prima a nullo est. s. p. secunda a sola prima per genera-
tionem. s. filius tertius a prima & secunda per spirationem siue
processionem. s. spiritus sanctus. Ita quod trinitas personae non excludit
ab essentia divina summa unitatem: simplicitatem: immobilitatem:
eternitatem: incommunicabilitatem: & etiam perstatem: quoniam
potius includit summa fecunditatem: charitatem: libertatem:
equalitatem: germanitatem: conformitatem: & inseparabilitatem.
Et iuste potes uidere si subleuaris & illuminaris fide
quod ad summa nobilitatem istius bunc & super ineffabilis
divina natura pertinet ipsa credere & considerare & in tribus
personis predictis esse una & indivisibiliter effecti: & ipsas tres
personas sibi esse coetanas & coequales. **Licit** autem sim-
pliciter istud oporteat credere & considerare: nam scriptura
divina quod est fundamentum huius fidei: satis te nisi sis ce-
sus ad huius rei intelligentiam manuducit. **Dicitur** nam deo sancti eti-
mum est altissime & piissime. Et huic est
cordat oculum create nature. **No** autem sancti etiam altissime
si non crederes quod deus se summe posset considerare: reman-
ente etiam unitate. **No** sancti etiam piissime si crederes
quod deus posset & nolle. **Quod** ut altissime & piissime
sanctas dic deum se summe considerare etiam habendo dile-
ctionem & considerationem: ac per hoc deum trinum & unum. **Decet** etiam
in sancto principio eo ipso quo sumum est quod sit personalis
sumus: & iuste le personalissime potest considerare. **Decet** etiam eo ipso
quo personalis est quod sit simplicissimum & in consideratione idem
divisione oimodum seruare. **Et** iuste salua unitate nature:
si illi modi emanandi preceps. **Modi** autem emanandi preceps
est secundum duo. s. per modum nature: & voluntatis. personalis est
generatio: secundum spirationem siue processum. **Et** iuste hi duo
modi sunt in divinis. **Et** quod in duabus emanationibus substantia
cristi necesse est duas emanandas personalitas: necesse est per
personam personalis personaliter ab alio non emanari: ne sit in
infinitu abire. & iuste secundum tres personalitas. **Et** quod cuilibet
emanationi invenit duplex hitudo relativa: ideo sunt
ibi quatuor relationes. s. personalitas: filiatione: consideratione spir-
atione: & processu. **Et** quia per has hitudines invenitur non
bis divina persona: iuste quatuor relationes vocantur etiam
notiones: quasi personae notificatio. **Quia** vero
personalis personalis in qua est personalis personaliter producendi invenitur etiam
nobis per hoc quod non producit: quia hoc est nobilitatis in
ideo. ipsa quinta notio additum siue notificatio ad per-